

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αριθμός Γνωμοδοτήσεως: 79/2014

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
(Β' ΤΜΗΜΑ)

Συνεδρίαση της 7-4-2014

Σύνθεση

Πρόεδρος: Αλέξανδρος Καραγιάννης, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Μέλη: Χριστόδουλος Μπότσιος, Θεόδωρος Ψυχογιός, Γεώργιος Κανελλόπουλος, Ευγενία Βελώνη, Δημήτριος Χανής και Ελένη Σβολοπούλου, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγητής: Πολυχρόνης Καραστεργίου, Πάρεδρος ΝΣΚ (γνώμη χωρίς ψήφο).

Αριθμός Ερωτήματος: Το με υπ' αριθμ. πρωτ. Δ14Α 1133452 ΕΞ 2013/29-8-2013 έγγραφο του Υπουργείου Οικονομικών (Γενικής Διεύθυνσης Φορολογίας, 14η Δνση ΦΠΑ (Τμήμα Α') και Δνση Τελων και Ειδικών Φορολογιών (Τμήμα Α')

Περίληψη ερωτήματος: *Εάν υπόκειται σε τέλος χαρτοσήμου η σύμβαση παραχώρησης της χρήσης επενδυτικού αγαθού άνευ ανταλλάγματος (χρησιδάνειο), προκειμένου αυτός, στον οποίον παραχωρείται η χρήση (χρησιάμενος), να συντηρεί ή και να αποθηκεύει προϊόντα παραγωγής του παραχωρούντος τη χρήση (χρήστη) προς μεταπώληση αυτών, ή να κάνει χρήση περαιτέρω υπηρεσιών που παρέχονται, κατ' επάγγελμα, από τον χρήστη.*

Επί του ανωτέρω ερωτήματος το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Β')
γνωμοδότησε ως ακολούθως:

I. Ιστορικό

Η ερωτώσα υπηρεσία υπέβαλε το εν θέματι ερώτημα με βάση το κατωτέρω διδόμενο στο έγγραφό της πραγματικό και προβληματισμούς της και υπό το πρίσμα των παρατιθεμένων στην παρούσα διατάξεων, στο περιεχόμενο των οποίων αναφέρεται.

«Π.....4. Με την εγκύκλιο ΠΟΛ 1184/1995 κοινοποιήθηκε η γνωμοδότηση με αρ. 269/1995 του ΝΣΚ, η οποία έγινε δεκτή από τον Υπουργό Οικονομικών, σύμφωνα με την οποία η παραχώρηση κατά χρήση άνευ ανταλλάγματος, ψυγείων, δεξαμενών και λοιπών αγαθών επένδυσης από την επιχείρηση στους λιανοπωλητές εμπόρους των προϊόντων της προς αποθήκευση και συντήρηση των προϊόντων αυτών δεν ασκεί επίδραση στο χαρακτηρισμό αυτών ως αγαθών επένδυσης. Συγκεκριμένα το ΝΣΚ γνωμοδότησε ότι τα αγαθά αυτά (ψυγεία, δεξαμενές κλπ), που παραχωρούνται κατά χρήση άνευ ανταλλάγματος, εξακολουθούν να εμπίπτουν στην κατηγορία των αγαθών επένδυσης καθώς συγκεντρώνουν αθροιστικά και τις δύο προϋποθέσεις που ο νόμος θέτει, ήτοι α) να ανήκουν κατά κυριότητα στην επιχείρηση και β) να τίθενται από αυτή σε διαρκή εκμετάλλευση. Η εκμετάλλευση αυτή των αγαθών, κατά το ΝΣΚ, συνίσταται στο γεγονός ότι δια της τοποθετήσεως των επενδυτικών αυτών αγαθών στα σημεία πώλησης των προϊόντων της, αυτή αποβλέπει προεχόντως και κυρίως στη δημιουργία των κατάλληλων συνθηκών συντήρησης των παραγόμενων από την επιχείρηση προϊόντων μέχρις ότου διατεθούν στον καταναλωτή. Τα αγαθά συνεπώς αυτά, κατά το ΝΣΚ, τυγχάνουν της εκμετάλλευσης της επιχείρησης, αφού αποτελούν ένα κρίκο στην αλυσίδα της καθόλου επιχειρηματικής δραστηριότητας αυτής και ανήκουν στα πάγια περιουσιακά της στοιχεία..

Η υπηρεσία στηριζόμενη στην παραπάνω αντιμετώπιση από το ΝΣΚ, με την εγκύκλιο ΠΟΛ 1184/1995, διευκρίνισε ότι η σχετική σύμβαση χρησιδανείου, ήτοι παραχώρησης από την επιχείρηση κατά χρήση των επενδυτικών αγαθών της στους λιανοπωλητές χωρίς αντάλλαγμα αλλά με την υποχρέωση να χρησιμοποιούν τα αγαθά αυτά για συντήρηση, διάθεση κ.λπ. των παραγόμενων από αυτήν προϊόντων, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελεί αυτοτελή σύμβαση χρησιδανείου εκτός πεδίου εφαρμογής ΦΠΑ και επομένως σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 του Κώδικα ΦΠΑ, η σύμβαση αυτή δεν υπόκειται σε τέλη χαρτοσήμου.

5. Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 63 παρ. 1 περιπτ. β' του Κώδικα ΦΠΑ (ν. 5859/2000), από την έναρξη ισχύος του ν. 1642/1986 (που ήδη έχει κωδικοποιηθεί και κυρωθεί με το ν. 2859/2000) καταργούνται οι διατάξεις για την επιβολή τελών χαρτοσήμου στις πράξεις τις οποίες προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 2 (δηλαδή τις πράξεις που υπάγονται σε ΦΠΑ), και στα παρεπόμενα τους σύμφωνα.

III.....1. Πρόσφατα η Υπηρεσία έλαβε γνώση της απόφασης του ΣΤΕ με αρ. 3529/2010, στην οποία το ΣΤΕ έκρινε ότι ορθά καταλογίστηκαν σε βάρος επιχείρησης τέλη χαρτοσήμου για τη δωρεάν παραχώρηση, από αυτή, ψυγείων συντήρησης των προϊόντων της στους πελάτες της με σύμβαση χρησιδανείου αόριστης διάρκειας. Συγκεκριμένα η φορολογική αρχή εξέδωσε το έτος 1994 πράξη καταλογισμού τελών χαρτοσήμου για τα διαχειριστικά έτη 1991 και 1992. Το ΣΤΕ εκδικάζοντας τη σχετική αναίρεση, έκρινε ότι «εφόσον η εφεσίβλητη εταιρία παραχώρησε τη χρήση ψυγείων συντήρησης προϊόντων σε πελάτες της χωρίς αντάλλαγμα και για αόριστη χρονική διάρκεια, μια και το χρονικό διάστημα της δωρεάν χρήσης διαρκεί, όσο οι πελάτες θα αγοράζουν προϊόντα της εταιρίας, συντρέχουν όλες εκείνες οι προϋποθέσεις, που συγκροτούν την έννοια των συμβάσεων χρησιδανείων (άρθρο 810 ΑΚ), τα σχετικά έγγραφα των οποίων αναπληρώνονται από τις οικείες αντίστοιχες εγγραφές της εταιρίας στα βιβλία της, που αφορούν την αγορά των ψυγείων συντήρησης και ακολούθως τη δωρεάν παραχώρηση της χρήσης αυτών στους πελάτες της επιχείρησης.» Κατά συνέπεια, έκρινε το ΣΤΕ, ότι για τα κρίσιμα διαχειριστικά έτη 1991 και 1992 οφείλονται τέλη χαρτοσήμου από την εταιρία για τις σχετικές συμβάσεις χρησιδανείου, οπότε ορθώς καταλογίστηκαν από τη φορολογική αρχή.

2. Δεδομένης της ανωτέρω απόφασης του ΣΤΕ, γεννάται το ερώτημα κατά πόσον η Υπηρεσία ορθώς ή μη αντιμετώπισε, ήδη σχεδόν από εικοσαετίας (από την έκδοση της ανωτέρω εγκυκλίου ΠΟΛ 1184/1995) το ζήτημα της δωρεάν παραχώρησης επενδυτικών αγαθών στα πλαίσια φορολογητέας δραστηριότητας και αν για το μέλλον οφείλει να τροποποιήσει τη σχετική θέση της.

3. Αποψη της Υπηρεσίας μας είναι ότι, όταν παραχωρείται άνευ ανταλλάγματος η χρήση επενδυτικού αγαθού από τον υποκείμενο σε πελάτη του (είτε πρόκειται για πώληση χονδρική είτε για πώληση λιανική) με την υποχρέωση ο πελάτης να χρησιμοποιεί το πάγιο αυτό προκειμένου είτε να συντηρεί ή αποθηκεύει προϊόντα παραγωγής του υποκειμένου, τα οποία μεταπωλεί, είτε να κάνει χρήση των υπηρεσιών που του παρέχονται από τον υποκείμενο, αυτή η σύμβαση δωρεάν παραχώρησης της χρήσης (χρησιδανείου) εντάσσεται στα πλαίσια της φορολογητέας δραστηριότητας του υποκειμένου και δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται αυτοτελώς και αποκομμένη από αυτήν. Είναι ολοφάνερο ότι η δωρεάν παραχώρηση της χρήσης του παγίου δεν πηγάζει από διάθεση ελευθεριότητας του υποκειμένου αλλά σκοπός αυτής της παραχώρησης είναι στη μεν πρώτη περίπτωση (ψυγεία) η σωστή αποθήκευση και συντήρηση των παραγόμενων από τον υποκείμενο προϊόντων που μεταπωλούν οι λιανοπωλητές, στη δε δεύτερη περίπτωση (τερματικός εξοπλισμός) σκοπός είναι η επίτευξη της χρήσης από το λήπτη

των υπηρεσιών που παρέχονται, η οποία χρήση δεν είναι δυνατή χωρίς τον συγκεκριμένο εξοπλισμό. Η παραπάνω σκέψη επιρρωνύεται από το γεγονός ότι σε περίπτωση λύσης ή λήξης της σύμβασης πώλησης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών, στα πλαίσια των οποίων παραχωρούνται δωρεάν αυτά τα επενδυτικά αγαθά, υπάρχει υποχρέωση επιστροφής αυτών στον υποκείμενο.

4. Περαιτέρω, σε περίπτωση που ήθελε γίνει δεκτό ότι η παραπάνω σύμβαση παραχώρησης χρήσης άνευ ανταλλάγματος είναι αυτοτελής σύμβαση χρησιδανείου υπαγόμενη σε τέλος χαρτοσήμου και μη εντασσόμενη στα πλαίσια της φορολογητέας δραστηριότητας του υποκείμενου, αυτό συνεπάγεται ότι το επενδυτικό αγαθό χρησιμοποιείται σε αφορολόγητη δραστηριότητα και συνεπώς ο υποκείμενος δεν έχει δικαίωμα έκπτωσης του σχετικού φόρου εισροών αγοράς ή κατασκευής του αγαθού, κάτι που έρχεται σε αντίθεση με μια από τις θεμελιώδεις αρχές του συστήματος ΦΠΑ, ήτοι ότι ο φόρος πρέπει να είναι ουδέτερος για την επιχείρηση και να μην την επιβαρύνει, στο μέτρο που αυτή διενεργεί φορολογητέες πράξεις. Επιπλέον γεννώνται ζητήματα επιστροφής του φόρου αυτού στο δημόσιο, στις περιπτώσεις εκείνες που ο υποκείμενος εξέπεσε το σχετικό φόρο, ακολουθώντας τις οδηγίες της διοίκησης (ΠΟΛ 1184/1995).

5. Από την άλλη πλευρά σε περίπτωση που θεωρηθεί ότι ναι μεν πρόκειται για σύμβαση χρησιδανείου φορολογούμενη με χαρτόσημο αλλά εντασσόμενη στα πλαίσια της φορολογητέας δραστηριότητας του υποκείμενου πρόκειται για διπλή φορολογία καθώς, όπως προαναφέρθηκε, σύμφωνα με το άρθρο 63 του Κώδικα ΦΠΑ, οι πράξεις που φορολογούνται με ΦΠΑ και τα παρεπόμενά τους σύμφωνα, δεν υπάγονται σε τέλος χαρτοσήμου.....».

II. Εφαρμοστέες διατάξεις

1. Στο ν. 2859/2000 (Κύρωση Κώδικα Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, Α'248), ορίζονται, πλην άλλων, τα εξής:

Άρθρο 2: «1. Αντικείμενο του φόρου είναι α) παράδοση αγαθών και η παροχή Υπηρεσιών εφόσον πραγματοποιούνται από επαχθή αιτία στο εσωτερικό της χώρας από υποκείμενο στο φόρο που ενεργεί με αυτήν την ιδιότητα.....β).....».

Άρθρο 33: «Διακανονισμός εκπτώσεων..... 2. Ειδικά για τα αγαθά επένδυσης, η έκπτωση του φόρου που ενεργήθηκε υπόκειται σε πενταετή ή διακανονισμό με αφετηρία το έτος χρησιμοποίησής τους. Ο διακανονισμός ενεργείται κάθε έτος για το ένα πέμπτο (1/5) του φόρου που επιβάρυνε το αγαθό, ανάλογα με τις μεταβολές του δικαιώματος έκπτωσης..... 3. Σε περίπτωση παράδοσης αγαθών επένδυσης ή οριστικής παύσης της χρησιμοποίησής αυτών σε φορολογητέες πράξεις, κατά τη διάρκεια της πενταετούς

περιόδου, ενεργείται εφάπαξ διακανονισμός μέσα στο ίδιο έτος και τα αγαθά αυτά θεωρούνται, για τα έτη που απομένουν, ότι χρησιμοποιήθηκαν αποκλειστικά και μόνο:

α) σε φορολογητέες δραστηριότητες, εφόσον πρόκειται:

αα) για παράδοση η οποία υπάγεται στο φόρο και ο φόρος που αναλογεί στην παράδοση αυτή είναι τουλάχιστον ίσος με το φόρο που αναλογεί στα εναπομένοντα έτη της πενταετούς περιόδου διακανονισμού,

ββ) για καταστροφή, απώλεια ή κλοπή, που αποδεικνύονται ή δικαιολογούνται με νόμιμα παραστατικά,

β) σε αφορολόγητες δραστηριότητες, στις λοιπές περιπτώσεις..... 4. Ως αγαθά επένδυσης, για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου, θεωρούνται: α) τα ενσώματα αγαθά, που ανήκουν κατά κυριότητα στην επιχείρηση και τίθενται από αυτή σε διαρκή εκμετάλλευση.....».

Άρθρο 63: «Από την έναρξη ισχύος του ν. 1642/1986, καταργούνται οι διατάξειςα)β) για την επιβολή τελών χαρτοσήμου στις πράξεις τις οποίες προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 2 του παρόντος νόμου και στα παρεπόμενα συμφωνά τους».

2. Εξ άλλου, στα άρθρα 13 παρ. 1 α, 15 παρ. 1 α π.δ/τος 28/28-7-31 «Περί Κώδικος των Νόμων περί Τελών Χαρτοσήμου» (Α' 239), όπως τα άρθρα αυτά ισχύουν, ορίζεται ότι:

Άρθρο 13: «Εις το κατά την παρ. 1 του προηγούμενου άρθρου 12 τέλους υπόκεινται: 1 α) «Πάσα σύμβαισις, οιοιδήποτε αντικειμένου, συναπτομένη είτε απ' ευθείας, είτε δια δημοσίου συναγωνισμού ή πάσα εξόφλησις συμβάσεως ή σχετική προς την σύμβαισιν απόδειξις, εφ' όσον καταρτίζονται εγγράφως και δη είτε δια δημοσίου, είτε δι' ιδιωτικού καθ' οιονδήποτε τύπον συντεταγμένου εγγράφου».

Άρθρο 15: «Εις το κατά την παρ. 1 του προηγούμενου άρθρου 14 τέλους υπόκεινται: 1. α) «Πάσα σύμβαισις, οιοιδήποτε αντικειμένου, συναπτομένη είτε απ' ευθείας, είτε δια δημοσίου συναγωνισμού μεταξύ εμπόρων, μεταξύ εμπόρου και εμπορικής εταιρείας πάσης φύσεως, μεταξύ εμπορικών εταιρειών πάσης φύσεως, αφορώσα αποκλειστικώς εις την ασκουμένην υπ' αυτών εμπορίαν και μεταξύ τρίτου εν γένει και ανωνύμου εταιρείας ή πάσα εξόφλησις συμβάσεως ή σχετική προς την σύμβαισιν απόδειξις, εφ' όσον καταρτίζονται εγγράφως και δη είτε δημοσίου είτε δι' ιδιωτικού καθ' οιονδήποτε τρόπον συντεταγμένου εγγράφου».

Περαιτέρω, στο άρθρο 12 του ν.δ. 3717/1957 (Α' 131) ορίζεται ότι «Η αληθής έννοια των διατάξεων της περί τελών χαρτοσήμου νομοθεσίας, καθ' όσον αφορά εις την υπαγωγήν των εν αυτή αναφερομένων συμβάσεων, πράξεων κλπ, εις τέλη χαρτοσήμου, είναι ότι ως έγγραφον αποδεικνύον την σύμβαισιν, πράξιν κλπ, λογίζεται και πάσα σχετική

εγγραφή εις τα βιβλία των επιτηδευματιών, ήτις και υποβάλλεται εις το οικείον δια την ούτως αποδεικνυομένην δικαιοπραξίαν τέλος χαρτοσήμου».

Κατά την έννοια της προπαρατεθείσης διατάξεως, για την επιβολή τέλους χαρτοσήμου η εγγραφή στα βιβλία, αναπληρώνει το σχετικό έγγραφο περί δανείου, πρέπει να περιέχει όλα τα απαραίτητα στοιχεία της οικείας συμβάσεως ώστε από την εγγραφή αυτή και μόνο να προκύπτει η συνομολόγηση της συμβάσεως. (ΣτΕ 6172/1995, 4287/1995 κ.ά).

Τέλος, σύμφωνα με το **άρθρο 810 Α.Κ.** «Με τη σύμβαση του χρησιδανείου ο ένας από τους συμβαλλομένους (χρήστης) παραχωρεί στον άλλο τη χρήση πράγματος χωρίς αντάλλαγμα και αυτός (χρησάμενος) έχει υποχρέωση να αποδώσει το πράγμα μετά τη λήξη της σύμβασης».

III. Ερμηνεία και εφαρμογή των διατάξεων:

1. Από τις προπαρατεθείσες περί τελών χαρτοσήμου διατάξεις προκύπτει ότι επιβάλλεται τέλος χαρτοσήμου σε κάθε σύμβαση, οποιουδήποτε αντικειμένου, εφόσον καταρτίζεται εγγράφως, ανεξάρτητα αν πρόκειται για δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο, καθ' οιονδήποτε τύπο συντεταγμένο, το οποίο δύναται να αναπληρωθεί και από κάθε σχετική εγγραφή στα βιβλία του επιτηδευματία (ΣτΕ 3529/2010). Στις, κατά τα παροεκτεθέντα, υποβαλλόμενες σε τέλος χαρτοσήμου συμβάσεις εμπίπτει και η σύμβαση χρησιδανείου, την οποία, κατά το άρθρο 810 ΑΚ, αποτελεί η εκ μέρους ενός των συμβαλλομένων (χρήστη) χωρίς αντάλλαγμα παραχώρηση της χρήσεως πράγματος στον αντισυμβαλλόμενο (χρησάμενος), με την υποχρέωση του τελευταίου να αποδώσει το πράγμα μετά τη λήξη της συμβάσεως (ΣτΕ 3529/2010, ΝΣΚ 416/2010).

2. Υπό τα ως άνω γενόμενα δεκτά, τα κινητά πράγματα του ερωτήματος (ψυγεία, δεξαμενές, τερματικός εξοπλισμός κλπ), τα οποία αγοράζονται από τον χρήστη και ανήκουν στην κυριότητά του ως πάγια στοιχεία της επιχείρησής του και στη συνέχεια παραχωρούνται χωρίς αντάλλαγμα στον χρησάμενο, προκειμένου να τα χρησιμοποιεί για την αποθήκευση, συντήρηση και μεταπώληση των προϊόντων παραγωγής του χρήστη ή για τη χρήση των υπηρεσιών του τελευταίου, κατά περίπτωση και με την υποχρέωση να τα αποδώσει μετά τη λήξη της συμβάσεως, υπόκεινται σε τέλος χαρτοσήμου, δεδομένου ότι η εν λόγω σύμβαση φέρει όλα τα χαρακτηριστικά στοιχεία της συμβάσεως χρησιδανείου του άρθρου 810 του ΑΚ (ΣτΕ 3529/2010). Το ζήτημα τούτο δεν απασχόλησε την υπ' αριθμ. 269/1995 γνωμοδότηση του ΝΣΚ.

3. Περαιτέρω, όμως, υπό τα εκτιθέμενα στην προηγούμενη παράγραφο, τα εν λόγω κινητά πράγματα αποτελούν επενδυτικά αγαθά κατά την έννοια των προπαρατεθεισών περί φ.π.α. διατάξεων, καθόσον ανήκουν στην κυριότητα της επιχείρησης και τίθενται σε

διαρκή εκμετάλλευση, η δε παραχώρηση της χρήσεώς τους δυνάμει της συμβάσεως χρησιδανείου, για τον προεκτεθέντα σκοπό, συνιστά χρησιμοποίηση των αγαθών αυτών, από την επιχείρηση, για τη διενέργεια φορολογητέων πράξεων (ΝΣΚ 269/1995). Η συγκεκριμένη παραχώρηση της χρήσεως συνιστά μία εκ των περισσοτέρων πράξεων που εντάσσονται στο πλαίσιο της φορολογητέας δραστηριότητας της επιχείρησης, εξ απόψεως δ' εφαρμογής των περί φ.π.α. διατάξεων δεν εκλαμβάνεται ως μεμονωμένη πράξη, αλλ' ως ενιαία, μετά των άλλων πράξεων, ανάπτυξη της οικονομικής δραστηριότητας της επιχείρησης και ως εκ τούτου, όπως ήδη έγινε δεκτό με την υπ' αριθμ. 269/1995 γνωμοδότηση του ΝΣΚ, ο κατά τις κείμενες περί φ.π.α. διατάξεις αναλογών επί των δαπανών αποκτήσεως των εν λόγω αγαθών φ.π.α. είναι εκπεστέος ή επιστρεπτέος, κατά περίπτωση. Εκ τούτων, όμως, δεν έπεται ότι η σύμβαση του χρησιδανείου δεν υπόκειται σε τέλος χαρτοσήμου κατά τις σχετικές περί αυτού διατάξεις, ως ήδη εκρίθη (ΣτΕ 3529/2010), καθόσον, όπως προκύπτει από το άρθρο 63 του ν. 2859/2000 (άρθρο 57 ν. 1642/1986) τέλη χαρτοσήμου δεν επιβάλλονται μόνον στις πράξεις που προβλέπονται από το άρθρο 2 του ίδιου νόμου, στις οποίες δεν εμπίπτει η άνευ ανταλλάγματος παραχώρηση της χρήσεως των αγαθών δυνάμει σχετικής συμβάσεως χρησιδανείου (ΣτΕ 1550/1995), η οποία δεν αποτελεί ούτε παρεπόμενο σύμφωνο κατά την έννοια του άρθρου 15 παρ. 1 περ. γ' του ΚΝΤΧ (ΣτΕ 2956/1990). Υπό τα δεδομένα αυτά δεν τίθεται ζήτημα ούτε διπλής φορολόγησης του χρησάμενου ούτε υποχρέωσης του χρήστη για επιστροφή του εκπεσθέντος φ.π.α. στο Δημόσιο.

IV. Κατ' ακολουθίαν των προεκτεθέντων, στο τεθέν ερώτημα αρμόζει καταφατική απάντηση.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα, 28-4-2014

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Αλέξανδρος Καραγιάννης
Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

Πολυχρόνης Καραστεργίου
Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.